

Mededeling

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Tweeverdieners

Over het wetsontwerp Tweeverdieners zal in de eerstkomende „Vrijheid en Democratie" het nummer van 20 november aanstaande, een uitgebreid artikel verschijnen.

De redactie

Begroting justitie 1985

Onder het motto „Een goede justitie is haar prijs waard" begon de VVD-woordvoerder Jan Kees Wiebenga aan de discussie in de Kamer over de begroting Justitie 1985. Dat de discussie op het terrein van het justitiebeleid is losgebarsten is niet zo bijzonder. Tot nu toe is er zeker wat gebeurd, maar het was weinig zichtbaar. Het gaat er nu om, dat duidelijk wordt gemaakt, dat dit kabinet zich gedurende de resterende kabinetsperiode zal inspannen om op dit belangrijke terrein vooruitgang te boeken. De VVD-fractie vindt dat voor een goede justitie meer geld uitgetrokken moet worden. De motie-Nijpels – ingediend bij de Algemene Beschouwingen – vraagt duidelijk financiële prioriteit voor dit beleidsterrein.

De onderdelen van de justitiële wens [wetgeving (regering en Kamers) – opsporing (politie) – vervolging (Openbaar Ministerie) – berechting (Rechterlijke Macht) – tenuitvoerlegging (gevangeniswezen)] zijn teveel los van elkaar beschouwd. In het komende beleidsplan moet die samenhang tot uiting worden gebracht.

De rechtspleging

De Rechterlijke Macht ontmoet kritiek, onder meer door de recente lichte strafvonnissen. Daarop heeft de politiek geen greep, vanwege de onafhankelijkheid van de rechter. Vonnissen moeten echter wel goed gemotiveerd worden. Daar heeft de samenleving recht op, en de Grondwet stelt dat verplicht.

Het gaat er niet zozeer om, dat er harder vervolgd moet worden, maar dat er überhaupt vervolgd wordt; niet dat er zwaarder gestraft moet worden maar dat een opgelegde straf ook daadwerkelijk binnen redelijke termijn wordt uitgevoerd. Er worden teveel zaken terzijde gelegd (sépôt), de berechting duurt te lang, en de tenuitvoerlegging duurt te lang. De VVD-woordvoerder vroeg zich af of snelrecht bij alle rechtbanken zou kunnen worden toegepast.

De werkwijze van de Rechterlijke Macht is nog in veel opzichten archaisch. Het is verfrissend dat het bureau-Berenschot dit kon gaan onderzoeken. Naast automatisering, verbetering van de huisvesting, wettelijke maatregelen, deconcentratie van beheer, kunnen ook eenvoudige administratieve maatregelen soelaas bieden. Een goede planning van alle maatregelen is belangrijk, zo stelde Jan Kees Wiebenga.

Met betrekking tot de structuur van de Rechterlijke Organisatie is de regering te afhoudend. De huidige verbrokkeling van de rechterlijke macht geeft onduidelijkheid en inefficiency. Het voorstel van staatscommissie-Van Zeben om te komen tot één rechtbank in eerste aanleg voor civiele, administratieve en strafzaken verdient sympathie. Wellicht is gefaseerde invoering mogelijk. Ronduit alarmerend is de situatie bij de Raad van State. Door de overmatige werkdruk dreigt de zo belangrijke wetgevingstaak in de knel te komen. De regering moet op korte termijn hierover voorstellen doen.

Het gevangeniswezen

Hier doen zich de grootste problemen voor. Het tekort aan cellen geeft ellende, zoals noodgedwongen vrijlaten van verdachten. Zelfs als de huidige bouwplannen zijn uitgevoerd (in 1988), is het capaciteitstekort nog even groot als nu. De VVD-fractie gaat ervan uit dat dit onderdeel een belangrijke plaats zal innemen in het komende actieplan van de staatssecretaris.

Er zitten problemen aan de celdeling (2 op 1 cel). Wat betreft gebouwen, privacy, personeel. Is celdeling aanvaardbaar indien het gebouw geschikt is en bijvoorbeeld in geval van vervangende hechtenis, zo vroeg de woordvoerder. Als de staatssecretaris dat niet vindt, en ook het aantal cellen niet vergroot, welk perspectief biedt zij dan? Of berust zij in het vrijlaten van en slepen met verdachten? Hij vroeg of de mogelijkheid tot privatiseren van bepaalde onderdelen van het gevangeniswezen kon worden onderzocht.

Vreemdelingenbeleid

Het vreemdelingenbeleid geeft een chaotisch beeld. De wet moet dringend gedereguleerd worden. De rechtsbescherming van vreemdelingen is veel te tijdrovend. De staatssecretaris stelt beslissingen uit en stapelt onderzoek op onderzoek. Zij moet het komend jaar duidelijkheid scheppen.

De VVD is tegen een regularisatieregeling voor illegale Surinamers. De oproep van de staatssecretaris aan hen om zich te melden zonder dat er een generaal pardon komt schept ongewenste verwachtingen en onduidelijkheid voor die groep.

(Voor nadere informatie: mr. J.G.C. Wiebenga, tel. 070-614911, tst. 2092.)

Begroting Landbouw 1985

De Nederlandse agrarische sector is door Ed Nijpels in de Algemene Beschouwingen in de aandacht gebracht, mede om het belang van deze sector extra aan te geven. De landbouw wordt helaas soms geconfronteerd met een negatieve imago dat voornamelijk te maken heeft met de EG-politiek. Die negatieve benadering gaat eraan voorbij, dat de agrarische sector een moderne, dynamische bedrijfstak

is, waarin geweldige prestaties worden geleverd. De thuismarkt is steeds goed voorzien en er is een agrarisch export overschot van 14 miljard per jaar.

Maar er doen zich natuurlijk, zoals overal, moeilijkheden voor. Daar is het mestoverschot, kennelijk op geen andere manier te bestrijden dan door een zeer forse maatregel, die met vrij ondernemerschap op zeer gespannen voet staat. Een ander specifiek probleem is de gasprijs voor de tuinbouw. De hoogte daarvan brengt bedrijven in problemen, terwijl de EG druk uitoefent om verder te verhogen. De nu tot stand gekomen prijs van 42½ cent per m³ is wel hoog, maar nog aanvaardbaar. De VVD vertrouwt erop, dat aan verdere EG-druk weerstand kan worden geboden.

De VVD betreft de noodzaak van bezuinigingen ook bij het landbouwkundig onderzoek. Er blijft een specifieke overheidstaak bestaan. De zekerheid werd gevraagd van de Minister dat er voldoende middelen ter beschikking blijven om de onafhankelijkheid van onderzoek afdoende te waarborgen. Tevens werd in dit verband gevraagd naar het bevorderen van een beleidsstrategie voor de verdere toepassing van de informatica.

Het voornemen van de Regering om het beleid voor de Nationale Landschappen af te bouwen, is her en der op verzet gestuit. De VVD wil zich niet op voorhand al daarbij aansluiten. Met de VVD valt wel te praten over een eventuele afbouw, maar dan moeten daarvoor wel goede argumenten worden geleverd. Tot op het moment van de behandeling van de begroting is dat nog iets tegengevallen.

Financiële steun

Een belangrijk punt is de omvang van de financiële steun aan het agrarische bedrijfsleven. In de eerste plaats is er de 80 miljoen extra rijksbijdrage in de keuringskosten, vervolgens de 150 miljoen nodig in het kader van melk-opkoopregelingen als gevolg van de superheffing en dan de 120 miljoen voor de komende drie jaar als compensatie voor het nadeel dat de Nederlandse landbouw ondervindt als gevolg van de interne Duitse compensatie in het kader van de monetair-compenserende bedragen (MCB's).

Gezien de omvangrijke Nederlandse export naar Duitsland is dat nadeel waarschijnlijk groter dan het bedrag van 120 miljoen in drie jaar. Op aandrang van de VVD heeft de Minister een notitie toegezegd, waarbij de problematiek van de lastenverlichting aan de orde komt als onderdeel van de totale lastenverlichting voor het bedrijfsleven. Hiermee is een dreigende omissie van het kabinetsvoornemen verholpen. Landbouw dreigde hierbij immers tussen de wal en het schip te vallen.

De VVD is ervoor om deze financiële injectie een structureel karakter te geven, ook na 1986 (de Duitse compensatie werkt immers ook langer door). VVD-woordvoerder Harry Waalkens sprak de voorkeur uit voor een aanwending van deze bedragen in drie gelijke porties in de komende jaren, bijvoorbeeld voor het onderzoek inzake de akkerbouw en vollegrondse grove groenteteelt, de mestproblematiek, het tuinbouwproefstation Naaldwijk en voor alle sectoren een versterking van de sociaal-economische voorlichting.

(In verband met tijdelijke afwezigheid door ziekte van de heer Waalkens kunt u voor nadere informatie contact opnemen met de heer P.M. Blauw, tel. 070-614911, tst. 2116.)

Begroting Ontwikkelingssamenwerking

Er wordt terecht veel gesproken over de problemen in de Nederlandse economie en vooral over de positie van

hen met een minimum inkomen. We moeten echter niet vergeten dat het welvaartsniveau in de Derde Wereld nog altijd schrijnend is, vergeleken met Nederland. De VVD-fractie steunt dan ook het regeringsbeleid dat 1,5% van het netto nationaal inkomen bestemd moet blijven voor ontwikkelingssamenwerking. Dat zei Frans Weisglas bij de behandeling van de begroting voor ontwikkelingssamenwerking.

Die doelstelling verplicht dan wel tot een optimale kwaliteit van de hulp. Tot doelmatigheid en effectiviteit. De VVD-fractie juicht het toe dat in de vier nota's die Minister Schoo de afgelopen twee jaar heeft uitgebracht, die kwaliteitsverbetering voorop staat. In die nota's zijn de hoofdlijnen getrokken voor het ontwikkelingsbeleid van de tachtiger en negentiger jaren. Structurele duurzame armoedebestrijding; concentratie op minder landen en sectoren; wederzijdse versterking van bedrijfsleven en ontwikkelingssamenwerking. Het zijn zaken waar de VVD-fractie al jaren voor heeft gepleit, hetgeen nu zijn vruchten begint af te werpen.

Minister Schoo noemde het onderwerp mensenrechten en ontwikkelingssamenwerking terecht een weerbaarstig onderwerp. De VVD-fractie vindt dat het mensenrechtenbeleid van een ontwikkelingsland invloed moet hebben op vorm, inhoud en omvang van de hulprelatie. Een voorbeeld daarvan is Suriname. Toen twee jaar geleden op brute wijze vijftien mensen werden vermoord, besliste de Regering terecht om het ontwikkelingsverdrag op te schorten. En zolang in Suriname geen concrete stappen zijn gezet naar herstel van rechtstaat en democratie, met respect voor de grondgedachte en met structuren die een herhaling van de decembermoorden kunnen voorkomen, is hervatting van de hulp onmogelijk. Dat houdt volgens de fractie in dat het voortbestaan van een militaire dictatuur in Suriname hervatting van de hulp onmogelijk maakt en voorts dat de schulden aan de decembermoorden de gevolgen van hun daden moeten dragen. Hulp aan het huidige Suriname zou slechts steun aan de militairen betekenen. Humanitaire hulp, rechtstreeks aan de Surinaamse bevolking moet mogelijk blijven.

Het is goed dat aan de hoofddoelstellingen van het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid een subdoelstelling is toegevoegd: „vergroting van de betekenis van ontwikkelingssamenwerking voor de werkgelegenheid en economie van Nederland”.

Bij ontwikkelingssamenwerking gaat het om meer dan ontwikkelingshulp. Internationale handel, particuliere investeringen, internationale kapitaaloverdrachten, zijn uiteindelijk belangrijker dan de ontwikkelingshulp. Bestrijding van het protectionisme is van enorm belang voor de ontwikkelingslanden en voor onze eigen economie. Weisglas steunde het beleid van Staatssecretaris Bolkestein om de handel in textielproducten vrijer te maken.

Goede voorlichting over OS is van het grootste belang. Daar ligt onder meer een taak voor de NCO. De VVD-fractie vindt dat de NCO nog steeds veel te veel projecten steunt die eigenlijk niets met ontwikkelingssamenwerking te maken hebben en die in strijd zijn met het Nederlandse buitenlandse beleid. Daarom is de fractie verheugd over de korting van f 2 miljoen op het budget van de NCO. Op die wijze wordt de NCO gedwongen tot een scherpere prioriteitstelling. Hopelijk zal het CDA niet de PvdA volgen om deze korting ongedaan te maken. Dat zou wel zeer vreemd zijn in het licht van de kritiek die ook het CDA op de NCO heeft geuit.

(Voor nadere informatie: drs. F.W. Weisglas, tel. 070-614911, tst. 2933.)

Begroting Economische Zaken 1985

Deze week was er grote belangstelling voor het debat over de begroting van Economische Zaken voor het jaar 1985.

De woordvoerders bij deze gelegenheid waren de heren Jacobse en Van der Kooy.

Van VVD-zijde werd nog eens een analyse gemaakt van de diepte van de economische crisis, die het huidige kabinet aantroef bij zijn aantreden nu twee jaar terug. Alle economische signalen stonden toen op rood: de werkloosheid was de hoogste in Europa en nog steeds explosief stijgend. Er was een uitgeholde vermogenspositie en gebrek aan rentabiliteit van de bedrijven, er was daarmee samenhangend een toenemend aantal faillissementen en een fundamenteel gebrek aan bereidheid om te investeren.

Oorzaken van die deplorabele situatie waren:

1. de internationale economische crisis;
2. een periode van 1½ jaar pogen om zonder de VVD tot een kabinet laat staan tot een beleid te komen;
3. overconsumptie; Nederland heeft jarenlang boven zijn stand geleefd, de jarenlange economische groei geconsumeerd en ook de aardgasbaten. Bovendien is in die jaren de staatsschuld nog vergroot ook.

Het nieuwe beleid van het kabinet Lubbers/Van Aardenne begint nu al vruchten af te werpen. Er is duidelijk sprake van economisch herstel, de investeringen nemen toe, de groei van de werkloosheid is gestopt, de Nederlandse export trekt flink aan.

Er is alle aanleiding om het succesvolle economische beleid, dat in belangrijke mate het stempel draagt van Minister Van Aardenne, met kracht voort te zetten.

(Voor nadere informatie: H.H. Jacobse, tel. 070-614911, tst. 2113.)

Begroting Economische Zaken 1985

Bij de begrotingsbehandeling van Economische Zaken op 14 en 15 november 1984 is door de VVD-woordvoerder Bouke van der Kooy, het volgende naar voren gebracht:

Het voorwaardenscheppende beleid begint zijn bescheiden vruchten af te werpen. Het conjunctureel gerichte stimuleringsbeleid van vorige kabinetten is omgebogen tot een structureel gericht beleid dat licht, lucht en ruimte een ondernemend Nederland geeft. De toename van de afbraak van werkgelegenheid is tot staan gebracht. De verliezen bij bedrijven worden minder, plaatselijk worden winsten gemaakt. Het centraal Planbureau constateert dat de Nationale Economie in 1983 en 1984 een duidelijke herstelbeweging laat zien. Echter, de tijd is nog niet rijp voor tevredenheid.

De VVD vindt het een goede zaak dat de regering heeft vastgehouden aan lastenverlichting voor bedrijven. Volhouden blijft hier de boodschap voor de komende jaren. Onder andere door de wettelijke regeling van de verdere verlaging van vennootschapsbelasting. De VVD is echter van mening dat ook het bedrijfsleven zijn rug recht moet houden, bijvoorbeeld ook bij de voorgenomen aanpassingen in de ziekwet. Naast het herstel van de marktsector is het beperken van de collectieve uitgaven, de ziekwet is immers een onderdeel van de sociale zekerheid, een verantwoordelijkheid van ons allen.

Bij de Algemene Beschouwingen is van VVD-zijde kritiek uitgesproken over de mate en tempo van de privatiseringsactiviteiten. Het heilige vuur lijkt te ontbreken.

Een specifiek onderdeel van privatisering is het verminderen van overheidsdeelnemingen in particuliere bedrijven, zoals DSM, KLM, Hoogovens. In de Staatsbalans is een bedrag van ruim 10 miljard gulden te vinden voor staatsdeelnemingen. In de ogen van de VVD moet de overheid zich meer terughoudend opstellen wat betreft haar deelnemers.

De dereguleringsoperatie begint bescheiden vruchten af te werpen. Ook hier geldt echter dat het beleid waar mogelijk moet worden geïntensiveerd. Bijvoorbeeld op het niveau van gemeentes en provincies lijkt het onderwerp deregulering nog tot de ondergeschoven kindertjes te behoren.

Daar waar er op langere termijn sprake is van lastenverlichting voor het bedrijfsleven, past het in de ogen van de VVD-fractie niet, om uitgebreide subsidiestromen naar datzelfde bedrijfsleven te leiden. Op langere termijn is terugdringen van subsidiestroom gewenst, volgens de VVD-fractie, en dient de heroriëntatie van de talloze steuninstrumenten voor het bedrijfsleven plaats te vinden.

De VVD-fractie is van mening dat er goede aanzetten zijn gemaakt met betrekking tot het technologiebeleid. Invoering van INSTIR is een goede zaak. Recente planning met betrekking tot aandachtsgebieden als biotechnologie en micro-elektronica ondersteunt de VVD-fractie volledig. Als we echter het niveau van de R & D uitgaven vergelijken met de ons omringende landen dan constateren wij een achterstand. Een stijging van de R & D uitgaven vindt de VVD wenselijk.

Nieuwe bedrijvigheid is ons inziens hard nodig. Met name het fiscale instrumentarium met zijn generiek karakter moet meer gebruikt worden. De terughoudende opstelling wat betreft de steunverlening aan individuele bedrijven moet gecontinueerd worden volgens de VVD. Ook het innovatieve overheidsaanschaffingenbeleid verdient meer aandacht.

De VVD vindt extra aandacht voor Midden- en Kleinbedrijf gewenst. Immers een zo belangrijke groep (90% van de bedrijven, 80% van de werkgelegenheid, 40% van Nationaal Inkomen) van ondernemend Nederland moet zijn rechtmatig deel in de overheidsaandacht krijgen. Nu, en in de toekomst.

Ook juist deze groep moet met de moderne tijd meegaan en zich aanpassen aan nieuwe maatschappelijke ontwikkelingen. De overheid zal zich ook hier in haar wet- en regelgeving terughoudend dienen op te stellen. Het lichte herstel van de inkomenspositie van het MKB voor 1984 is een positief signaal voor de gunstige werking van het kabinetsbeleid. Ook de vooruitzichten voor 1985 zijn hoopgevend. Echter, één zwaluw maakt nog géén zomer! De scheefgegroeide vermogenspositie en verhouding vreemd/eigen vermogen zijn nog lang niet hersteld. Ondanks de roep om loonsverhoging die hier en daar valt waar te nemen, moet de loonmatiging vol worden gehouden.

In het beleid voor 1985 wordt volgens de VVD-fractie onvoldoende rekening gehouden met de categorie zelfstandigen zonder personeel (in midden- en kleinbedrijf maar ook bijvoorbeeld in agrarische sector). De voor 1985 voorgestelde lastenverlichting is aan deze groep voorbijgegaan.

Er is met name voor de zo broodnodige nieuwe ondernemers behoefte aan risicodragend vermogen. Hier zou een fiscale maatregel (afrekbaarheid van aanschaf aandelen tot f 5000,-) een goed middel zijn, gezien ervaringen in bijvoorbeeld België. Overigens vindt de VVD dat men voorzichtig moet zijn met hulp aan starters vanuit de Rijksgroep Zelfstandigen. Gelijkheid voor alle starters is juist gewenst.

Een goede betalingsdiscipline van de overheid is gewenst. De meer dan gebruikelijke lange betalingstermijnen moeten teruggebracht worden. Dit geldt volgens de VVD-fractie zowel voor de betalingen van overheidsorders, als de fiscale verrekeningen (zoals de WIR-premies). Op tal van plaatsen oefent de overheid een kostenverhogende werking op het midden- en kleinbedrijf uit. Dit zou volgens de VVD moeten veranderen.

Tot slot werden enkele opmerkingen gemaakt over de bestrijding van het paracommercialisme. In de Kamer is al vaker over dit onderwerp gesproken bijvoorbeeld in het geval van sportverenigingen, of andere gesubsidieerde instellingen. Op tal van manieren is er sprake van oneerlijke concurrentie van de kant van deze gesubsidieerde instellingen in de richting van het reguliere bedrijfsleven. De VVD-fractie is van mening dat deze paracommercialisme daar waar mogelijk voorkomen moet worden. Gelijke monniken, gelijke kappen is daar het VVD-devies.

(Voor nadere informatie: drs. ir. ing. B.J.G. van der Kooy, tel. 070-614911, tst. 2393.)

PTT-spreiding

Woordvoerder Pol de Beer begon met te benadrukken, waarom het „beloofd is beloofd" in dit geval zo zwaar meewoog bij de te nemen beslissing. Het gaat hier immers niet om een toezegging, eens gedaan in een ver en al te optimistisch verleden; maar om een voortdurende herbevestiging door opeenvolgende kabinetten, tot begin 1984 toe. Onder deze omstandigheden zou schending van de gedane beloften een diepe, onherstelbare vertrouwensbreuk tussen het Noorden des lands en „Den Haag" het gevolg zijn.

Daarnaast moeten wij echter ook zo realistisch zijn om nieuwe feiten in de overwegingen te betrekken, zoals:

- de inmiddels sterk verslechterde werkgelegenheidssituatie in de Haagse regio;
- het feit dat de kosten danig tegen blijken te vallen;
- het effect op het bedrijfsmatig functioneren van de PTT in een cruciale periode van haar bestaan.

De woordvoerder ging op elk van deze aspecten uitvoerig in. In Den Haag is 15% van de beroepsbevolking van de regio werkloos. Maar helaas moet worden geconstateerd dat tegelijkertijd ook de situatie in de Groningse regio verder achteruit is gegaan; thans is daar bijna 28% zonder werk. Sinds 1974 is de werkgelegenheid in Groningen verhoudingsgewijze zelfs meer verslechterd dan in Den Haag. Bovendien is de aard van de werkloosheid in het Westen hoofdzakelijk conjunctureel van aard. Wij mogen verwachten dat, wanneer de economie weer aantrekt, de werkloosheid in het Westen ook grotendeels zal verdwijnen. In het Noorden echter blijft een regionale werkloosheidscomponent bestaan, die structureel van aard is. Wel kan worden geconcludeerd dat matiging van de aanvankelijke spreidingsplannen geboden is.

Het bureau Berenschot berekende de resterende spreidingskosten op bijna f 500 miljoen, indien de spreiding volgens de oorspronkelijke plannen zou worden uitgevoerd. Dat was veel minder dan de f 1 miljard die de PTT had voorspeld, maar helaas ook meer dan de f 250 miljoen die de Tweede kamer daarvoor had willen uittrekken. Ook om die reden was matiging van de plannen noodzakelijk. Het door de regering gedane voorstel, te weten overplaatsing van de directeur-generaal met zijn staf en verder de hoofddirecties financieel-economische zaken, personeelszaken en technische zaken, aangevuld met andere hoogwaardige arbeidsplaatsen (opleidingen, research, enz.), alles in totaal

2200 man, kon voor het gestelde budget worden uitgevoerd. Pogingen van de VVD-fractie om zonodig toch iets meer geld uit te trekken teneinde ook het bedrijfsmatig aspect van de PTT zwaarder te laten meetellen, werden resoluut afgewezen door de regering. Zij was van mening dat de organisatie bij het door haar gepresenteerde model daar niet onder behoefde te leiden. Ook het levenskrachtig voortbestaan van de naar Groningen gespreide dienstonderdelen zou voldoende verzekerd zijn. De VVD-fractie had hier toch nog wat twijfels over, evenals trouwens de meeste fracties in de Tweede kamer. Het antwoord van de minister kon die twijfels niet voldoende wegnemen. Om die reden vroeg de VVD-woordvoerder respijt, om nader intern beraad te kunnen voeren. Twee dagen later werd besloten, de regering het voorrecht van de twijfel te geven.

Dat de hoofddirecties Post en Telecommunicatie in Den Haag zouden achterblijven, werd positief beoordeeld door de VVD-fractie. Deze bedrijven moeten zich waarmaken in een snel veranderende wereld van informatica en telecommunicatie. Zij worden nu niet daarbij geplaagd door verhuizingsperikelen. Bovendien worden hun contacten met het bedrijfsleven niet verstoord. Alles bijeenomen krijgen wij het beeld van een concern, waarvan de leiding in de ene plaats zetelt en een aantal werkmaatschappijen in een paar andere plaatsen. In het bedrijfsleven niet ongebruikelijk en zeker niet onwerkbaar. Indien de resterende twijfels op onderdelen van het plan kunnen worden weggenomen, zou de VVD-fractie met het plan kunnen instemmen.

Met betrekking tot Den Haag deed De Beer een aantal concrete voorstellen, teneinde deze regio te compenseren voor het verlies van (nu nog) 1400 arbeidsplaatsen. Het E.G. merkenbureau, afstaan van het terrein van Ypenburg voor bedrijfsterrein, en meer prioriteit binnen het Rijkswegfondsen en de terugploegregeling vormden een paar suggesties.

Tenslotte vestigde de woordvoerder er de aandacht op, dat in de laatste 8 jaar ruim 6000 arbeidsplaatsen in de Haagse regio zijn geschapen door het Rijk. Ook al gaan er met de PTT-spreiding weer 1400 af, het blijft toch een sterk positief resultaat.

(Voor nadere informatie: L.M. de Beer, tel. 070-614911, tst. 2405.)